

Kristittyjen
ykseyden
rukousviikko

Böneveckan
för kristen
enhet

Yksi ruumis, yksi Henki, yksi toivo
En kropp, en Ande, ett hopp

AINEISTOA EKUMENISELLE RUKOUSVIKOLLE 18.-25.1.2026
MATERIAL FÖR EKUMENISKA BÖNEVECKAN 18-25.1.2026

Aineistoa Kristittyjen ykseyden ekumeeniselle rukousviikolle
ja muuhun ekumeeniseen hartauselämään

Material för Ekumeniska böneveckan för kristen enhet
och för annat ekumeniskt andaktsliv

Suomennos: Mika K T Pajunen
Översättning: Per Rönnegård
Toimitus: Suvi-Tuulia Vaara, Laura Häkli
Kansikuva luotu tekoälyn avulla

Alkuperäinen englanninkielinen aineisto:

“There is one body and one Spirit, just as you were called to the one hope of your calling”

Pontifical Council for Promoting Christian Unity www.vatican.va

The Commission on Faith and Order of the World Council of Churches

www.oikoumene.org

Ruotsinkielinen aineisto:

Sveriges Kristna Råd

www.skr.org

SUOMEN EKUMEENINEN NEUVOSTO /

EKUMENISKA RÅDET I FINLAND

PL / PB 210

00131 HELSINKI / HELSINGFORS

www.ekumenia.fi

Sisälllys

Liity maailmanlaajuiseen rukousketjuun.....	5
Raamatunteksti.....	6
Johdanto rukousviikon teemaan.....	7
Mietiskelyt ja rukoukset kahdeksalle päivälle.....	12
Ensimmäinen päivä.....	12
Toinen päivä.....	13
Kolmas päivä.....	14
Neljäs päivä.....	15
Viides päivä.....	16
Kuudes päivä.....	18
Seitsemäs päivä.....	19
Kahdeksas päivä.....	20
Rukouspäiväjulistus.....	22
Rukouspäivin raamatuntekstit.....	23

Innehåll

Anslut dig till den världsomspännande bönekedjan.....	25
Den bibliska texten.....	26
Introduktion av temat.....	27
Bibliska reflektioner och böner för de åtta dagarna	33
Dag 1.....	33
Dag 2.....	34
Dag 3.....	35
Dag 4.....	36
Dag 5.....	37
Dag 6.....	38
Dag 7.....	39
Dag 8.....	40
Böndagsplakat.....	42
Bibeltexterna för böndagarna.....	43

LIITY MAAILMALAAJUISEEN RUKOUSKETJUUN

Kristittyjen ykseyden rukousviikko avaa meille vuosittain ikkunan eri maiden kirkkojen elämään ja rukousperinteisiin. Tänä vuonna armenialaiset kirkot tarjoavat mahdollisuuden ammentaa yhdestä maailman vanhimmasta kirkollisesta perinnöstä. Armenian kirkkojen nykyisestä tilanteesta kerrotaan, että neuvostoajan vainoista selviytyminen on luonut kristillisille yhteisöille perustan tiiviimpään ekumeeniseen yhteistyöhön samalla kun kasvava kiinnostus armenialaisen kulttuurin ja uskontoperinteen vaalimiseen luo uusia mahdollisuuksia yhteisiin projekteihin.

Ilosanoma Jumalan rakkaudesta kehottaa kristittyjä rakentamaan siltoja erilaisten ihmisten ja ryhmien välille ja edistämään yhteisymmärrystä. Rukousviikon raamatunlauseet Efesolaiskirjeestä muistuttavat, että ylösnoussut Kristus varustaa seurakunnan jäsenet palvelemaan ja rakentamaan Kristuksen ruumista yhdessä Hengessä ja toivossa; Paavali korostaa, että todellinen ykseys edellyttää jatkuvaa sitoutumista rauhan rakentamiseen. Rukousviikon tekstit kutsuvat pohtimaan syvällisesti, mitä kristittynä eläminen on ja asettamaan ykseyden tavoittelun keskiöön uskonelämässä. Rukousviikolla jokainen voi liittyä maailmanlaajuiseen rukousketjuun, jotta Kristuksen kirkon näkyvä ykseys toteutuisi. Toivomme, että tämä rukous kantaa hedelmää koko vuoden ajan.

Siunattua rukousviikkoa,

toimituskunta

RAAMATUN TEKSTI VUODELLE 2026

Ef. 4:1-13

Minä, joka olen Herran vuoksi vankina, kehotan teitä siis elämään saamanne kutsun arvoisesti, aina nöyrinä, lempeinä ja kärsivällisinä. Auttakoon rakkaus teitä tulemaan toimeen keskenänne. Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys. On vain yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin myös se toivo, johon teidät on kutsuttu, on yksi. Yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste!

Yksi on Jumala, kaikkien Isä! Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa.

Mutta kukin meistä on saanut oman armolahjansa, sen, jonka Kristus on nähnyt hyväksi antaa. Kirjoituksissa sanotaankin:

– Hän nousi korkeuteen
vangit voittosaaliinaan,
hän antoi lahjoja ihmisille.

Eikö se, että hän nousi korkeuteen, merkitse, että hän oli laskeutunut alas, aina maan alimpiin paikkoihin? Hän, joka laskeutui alas, nousi myös kaikkia taivaita ylemmäs täyttääkseen kaikkeuden läsnäolollaan. Hän antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen. Kun me kaikki sitten pääsemme yhteen ja samaan uskoon ja Jumalan Pojan tuntemiseen ja niin saavutamme aikuisuuden, Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden.

KR92

JOHDANTO VUODEN 2026 TEEMAAN

On vain yksi ruumis ja yksi Henki,
niin kuin myös se toivo,
johon teidät on kutsuttu,
on yksi.
(Ef. 4:4)

Kristittyjen ykseyden rukousviikon tämän vuoden rukoukset ja mietiskelyt ovat Armenian apostolisen kirkon uskovien valmistelemissä yhdessä Armenian katolisen ja evankelikaalisten kirkkojen veljien ja sisarten kanssa. Nämä aineistot kehitettiin, kirjoitettiin ja niistä keskusteltiin Armenian apostolisen kirkon historiallisessa hengellisessä ja hallinnollisessa keskuksessa, Armeniassa sijaitsevassa Pyhän Etšmiadzinin äitihiippakunnassa. Samaan aikaan sijoittuivat myös mirhan (Muron, pyhä öljy) pyhittämisen ja äitikatedraalin uudelleenviikkimisen inspiroivat juhlallisuudet 28.–29. syyskuuta 2024 kymmenen vuoden aikana tehtyjen laajojen katedraalin kunnostustöiden jälkeen. Tämä muistotilaisuus tarjosi Armenian kansalle ja valmisteluryhmän jäsenille ainutlaatuisen tilaisuuden juhlia ja mietiskellä yhteistä kristillistä uskoa, joka vielä tänäänkin elää ja tuottaa hedelmää kirkoissamme. Nämä aineistot perustuvat Armenian kansan käyttämiin, vuosisatoja vanhoihin jumalanpalvelus- ja rukousperinteisiin sekä Armenian muinaisissa luostareissa ja kirkoissa syntyneisiin veisuihin, joista vanhimmat ovat peräisin kolmesataaluvulta. Vuoden 2026 kristittyjen ykseyden rukousviikko kutsuu hyödyntämään tätä yhteistä kristillistä perintöä ja syventymään Kristuksen yhteyteen, hänen, joka yhdistää kristityt kaikkialla maailmassa.

Ykseys on enemmän kuin pelkkä ihanne, se on kristillisen identiteettimme ytimessä oleva Jumalan määräys. Ykseys edustaa kirkon kutsumuksen ydintä – kutsua heijastaa elämän harmonista ykseyttä Kristuksessa monimuotoisuutemme keskellä. Tämä jumalallinen ykseys on lähetystehtävämme keskiössä, ja sitä pitää yllä meille yhtenäisen päämäärän asettaneen Jeesuksen Kristuksen syvä rakkaus. Kuten apostoli Paavali vakuuttaa kirjeessään efesolaisille: "On vain yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin myös se toivo, johon teidät

on kutsuttu, on yksi." (4:4). Tämä tälle vuodelle valittu raamatunjae kiteyttää kristittyjen ykseyden teologisen syvyyden.

Jumalan kutsu ykseyteen kaikuu jo varhaisimmista ajoista lähtien kaikkialla Raamatun pyhissä kirjoituksissa. Vanhasta testamentista alkaen Abramin vetoamus Lootille korostaa jumalallista halua rauhaan ja sopusointuun uskovien kesken: " Ei sovi, että meidän tai meidän karjapaimentemme välillä on riitaa, sillä me olemme sukulaisia ja veljiä keskenämme." (1. Moos. 13:8). Vaikka heidän tiensä lopulta erosivatkin, korostaa Abramin kehotus sopusointuun ja keskinäiseen kunnioitukseen rauhallisen elämän merkitystä. Tämä jumalallinen ohje jatkuu 3. Moos. 19:18:ssa, jossa Jumala käskee: " Älä kosta omaan kansaasi kuuluvalle äläkä pidä yllä riitaa hänen kanssaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Minä olen Herra." Tällaiset käskyt muistuttavat meitä siitä, että anteeksiantamus ja rakkaus ovat elintärkeitä uskonyhteisön ykseyden säilyttämiseksi.

Psalmeissa juhlietaan Jumalan kansan ykseyden kauneutta ja julistetaan: "Miten hyvä ja kaunis onkaan veljesten yhteinen, sopuisa elämä!" (Ps. 133:1). Tämä kuvaa ja korostaa ykseyden merkitystä Jumalan suunnitelmassa hänen kansalleen. Sananlaskut toisaalta varoittavat eripurasta Jumalan kansan keskuudessa ja opettavat, että Jumala ei siedä niitä, jotka kylvävät riitaa veljien ja sisarten välille (Sananl. 6:19), sekä opettavat, että kärsivällisyys ja anteeksianto ovat välttämättömiä sopusoinnin ylläpitämiseksi (Sananl. 19:11).

Uudessa testamentissa Jeesus Kristus nostaa ykseyden käsitteeseen hengellisen ulottuvuuden, joka heijastaa hänen ja Isän välistä syvää suhdetta. Hänen seuraajiensa ykseys ei ole pelkästään ristiriitojen poissaoloa, vaan syvä, hengellinen side, joka heijastaa Pyhän Kolminaisuuden ykseyttä. Jeesuksen rukous Johanneksen evankeliumissa 17:21 kehottaa uskovia olemaan yhtä, niin kuin hän ja Isä ovat yhtä, ja osoittaa, että ykseytemme perustuu suhteeseemme Kristukseen ja yhteiseen tehtäväämme jakaa ilosanomaa. Jeesuksen peruskäsky rakastaa toisiamme niin kuin hän on rakastanut meitä (Joh. 13:34-35) vahvistaa, että tämä rakkaus on ykseytemme ydin. Tämä uhrautuva ja epäitsekäs rakkaus on sekä yhteisömme side että ensisijainen todistus siitä, että olemme hänen opetuslapsiaan. Jeesuksen rukous, että ykseytemme voisi toimia todistuksena maailmalle (Joh. 17:23), on kestävä osoitus hänen jumalallisesta tehtävästään.

Apostolit toistavat tätä teemaa opetuksissaan. Paavalin kirjeissä korostetaan kirkon ykseyden merkitystä ja kehoitetaan elämään kutsumuksemme arvoisesti nöyrinä, lempeinä, kärsivällisinä ja rakkaudessa (Ef. 4:1-3). Paavalin näkemys ykseydestä Room. 12:6:ssa osoittaa Kristuksen ruumista rakentavien lahjojen moninaisuuden. Hänen vetoomuksensa sopusointuisten suhteiden puolesta 2. Kor. 13:11:ssä ja Fil. 2:1-2:ssa kehottaa uskovia olemaan yksimielisiä ja yhtä henkeä sitoutumisessaan Kristukseen, mikä vahvistaa Jumalan tarkoittamaa ykseyttä, joka tunnustaa erilaisuutemme.

Ef. 4:4 tiivistää Paavalin opetukset ykseydestä ja korostaa tässäkin yhteydessä, että Kristuksen seuraajat ovat "yksi ruumis ja yksi Henki", yhden toivon yhdistäminä. Tämä vertauskuva osoittaa, että kirkko on yksi kokonaisuus, joka ylittää maantieteelliset, kansallisuuteen, etnisyyteen ja traditioihin perustuvat esteet. Paavali käyttää vertauskuvaa kirkosta Kristuksen ruumiina kuvaamaan sen ykseyttä jäsentensä erilaisuudessa. Hän kirjoittaa korinttilaisille: "Kristus on niin kuin ihmisruumis, joka on yksi kokonaisuus mutta jossa on monta jäsentä; vaikka jäseniä on monta, ne kaikki yhdessä muodostavat yhden ruumiin." (1. Kor. 12:12). Kolossalaisille Paavali kirjoittaa tarkemmin Kristuksen roolista erilaisista jäsenistä koostuvan yhtenäisen ruumiin päästä: "Hän on myös ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta." (Kol. 1:18). Vaikka kirkko näin ollen koostuu monista osista, toimii se yhtenäisenä kokonaisuutena. Jokaisella jäsenellä on ainutlaatuinen rooli, joka edistää kirkon koko elämää ja tehtävää. Kun tunnustamme, että olemme Kristuksessa osa yhtä maailmanlaajuista ruumista, rohkaisee se maailmanlaajuiseen yhteistyöhön hänen evankeliuminsa levittämisessä ja ihmiskunnan palvelemisessa, jolloin painopiste siirtyy sisäisistä erimielisyyksistämme yhteiseen tehtäväämme. Sitä vastoin, jos Herran suuri lähetyuskäsky mennä maailmaan ja tehdä kaikki kansat opetuslapsiksi (Matt. 28:19) rajoitetaan etnisten, maantieteellisten tai sosioekonomisten rajojen määrittelemiin yhteisöihin, riistetään tuolloin kyseisiltä yhteisöiltä yksi Herran itsensä asettamista kirkon olemuksellisista perusteista – hänen seuraajiensa maailmanlaaja ykseys.

"Yhden ruumiin" käsite Ef. 4:4:ssä kuvastaa myös kirkon luonnetta. Kristinuskon ylittää kansojen ja kulttuurien rajat yhdistäen uskovat maailmanlaajuisesti uskossa ja toivossa. Tämä Ilmestyskirjan 7:9:ssä ennalta nähty yhteys, jossa kaikki kulttuurit, heimot, kansat ja kielet ovat edustettuina, antaa uskoille voimaa ja rohkaisua, ja vahvistaa

heidän yhteyttään Kristuksen ruumiissa.

Korostaessaan kristittyjen ykseyden merkitystä Paavali lisää "yhden Hengen", jolla hän viittaa Pyhään Henkeen, joka ylläpitää tätä yhteyttä ja antaa kirkolle voiman täyttää lähetystehtävänsä. Pyhä Henki on uskovien hengellisen elämän ja ohjauksen lähde, joka varmistaa, että kirkon erilaiset jäsenet ovat yhtä uskossa ja tehtävässään. Henki edistää uskovien välistä syvää, hengellistä yhteyttä, joka ylittää erot ja luo siteen, joka kuvastaa Pyhän Kolminaisuuden ykseyttä. Tämä yhteinen hengellinen side on perusta sovinnolle, se ohjaa uskovia maailmanlaajuisesti ja varustaa heidät tehokkaaseen todistukseen ja palveluun. Tämä maailmanlaajuinen ohjaus auttaa sovittamaan erilaiset uskonilmaisut yhteen kirkon ydintehtävän kanssa.

Apostoli laajentaa kirkon ykseyttä koskevaa opetusta edelleen Ef. 4:4:ssä todetessaan, että kaikki kristityt on kutsuttu "yhteen toivoon" pelastuksesta ja iankaikkisesta elämästä. Tämä "yksi toivo" tarkoittaa, että kaikki uskovat pyrkivät samaan päämäärään – iankaikkiseen elämään Kristuksessa. Tämä on kristillisen elämän perimmäinen päämäärä ja motivaatio, joka tarjoaa kaikille uskojille yhteisen näyn ja tarkoituksen yhdistäen heidät uskon matkalla ja jokapäiväisessä elämässä. Tämä yhdessä jaettu näky ylittää tunnustukselliset ja kulttuuriset erot ja rohkaisee kristittyjä toimimaan yhdessä kaikin mahdollisin tavoin. Se, että teemme "yhteisestä toivosta" kristillisen kutsumuksemme päämäärän, määrittelee kirkkoon kuulumisemme osallisuudeksi maailmanlaajasta pelastuksen ja ikuisen elämän toivon yhteisöstä.

Maailmassa, jossa kristillisen uskon traditiot ja ilmaisut ovat moninaisia ja usein jakautuneita, Ef. 4:4 muistuttaa meitä siitä, että kaikki uskovat ovat osa Kristuksen "yhtä ruumista". Tässä ykseydessä ei ole kyse yhdenmukaisuudesta vaan yhteisestä sitoutumisesta kristillisen uskon ydintotuksiin. Kun erilaisista taustoista tulevat kristityt kokoontuvat aidosti ja vilpittömästi yhteen saavuttaakseen yhteisen päämäärän ja vision, toimii se voimakkaana todistuksena Pyhän Hengen muuttavasta voimasta.

Armenian apostolinen kirkko tarjoaa meille käytäntöjensä ja opetustensa kautta syvällistä pohdintaa Kristuksen maailmanlaajan ruumiin ykseyden olemuksesta, ei pelkästään käsitteenä vaan elävänä

ja hengittävänä todellisuutena. Liittyessään uskontunnustukseen uskovaiset julistavat uskovansa "yhteen, pyhään, katoliseen ja apostoliseen kirkkoon" ja tunnustavat siten tämän ykseyden keskeisen merkityksen hengelliselle elämälleen. Täydellisimmän ilmaisunsa tämä sitoutuminen ykseyteen saa kirkon kokoontuessa eukaristiaan, jossa yhteisön rukoukset eivät koske ainoastaan kristittyjä kaikkialla maailmassa ja heidän hengellisiä johtajiaan vaan myös kirkon ykseyttä.

Joka sunnuntai liturgiassa uskovat syleilevät toisiaan ja laulavat: "Kirkko on tullut yhdeksi", mikä toimii konkreettisena osoituksena heidän yhteisestä uskostaan ja tavoitteestaan. Armenian kirkon ja sen johtajien rikas, marttyyrikuolemia täynnä oleva historia kertoo heidän vankkumattomista ponnisteluistaan ja kestävyydestään kristillisen uskon säilyttämiseksi Armeniassa ja sitä ympäröivällä alueella. Kirkon sisäisen ykseyden tulisi ylittää sen opillinen tunnustus. Juuri yhteiset kokemukset syventävät heidän hengellistä identiteettiään ja vahvistavat heidän yhteistä todistustaan. Hyväksyessään ja eläessään todeksi tätä ykseyttä Armenian apostolinen kirkko ei vain kunnioita pyhiä perinteitään vaan myös osallistuu merkittäväällä tavalla Kristuksen maailmanlaajan kirkon laajempaan ykseyteen. Tämä pohdinta kutsuu meitä tunnistamaan ja vaalimaan ykseyden muuttavaa voimaa sekä omissa uskonyhteisöissämme että laajemmassa kirkossa.

Hengelliseen kypsyyteen kuuluu se, että hyväksymme erilaisuutemme ja pyrimme ykseyteen samalla tarmolla kuin opilliseen tarkkuuteen. Vahvuutemme piilee kyvyssämme heijastaa Kristusta ykseydessämme ja osoittaa hänen rakkauttaan ja armoaan maailmalle. Kun elämme todeksi tätä jumalallista kutsua, täytämme tehtävämme ja kunnioitamme Kristusta edistäen hänen valtakuntaansa maan päällä.

Ottakaamme vastaan tämä jumalallinen kutsu ykseyteen, ei abstraktina ihanteena vaan uskomme elävänä ilmaisuna. Maailmassa, jossa kirkollisten perinteiden ja tunnustuskuntien sisäiset ja väliset erimielisyydet haavoittavat Kristuksen ruumista, on apostolin kutsu ykseyteen osoitettu jokaiselle meistä, ei ainoastaan erillään olevina kirkollisina yhteisöinä vaan myös yhteisöissämme olevina yksilöinä. Eläessämme ykseydessä emme ainoastaan todista Herramme Jeesuksen Kristuksen rakkaudesta ja voimasta vaan myös ilmennämme hänen opetustensa ydintä. Kun tuemme toisiamme ja iloitsemme erilaisista lahjoistamme ja kyvyistämme, mietiskelkäämme Kristuksen sydäntä ja edistäkäämme hänen työtään maan päällä.

MIETISKELYT JA RUKOUKSET KAHDEKSALLE PÄIVÄLLE

Ensimmäinen päivä: Kutsumme

Päivän jae

Minä, joka olen Herran vuoksi vankina, kehotan teitä siis elämään saamanne kutsun arvoisesti. (Ef. 4:1)

Muita raamatunkohtia

Miika 6:6–8

Ps. 133

Mark. 3:13–15

Mietiskely

Ef. 4:1:ssä Paavali korostaa, että on tärkeää "elää saamanne kutsun arvoisesti". Tämä liittyy olennaisesti kristillisen yhteisön ykseyteen. Evankeliumi kutsuu jakautuneen yhteiskunnan keskellä uskovia ylittämään esteet ja edistämään sovintoa. Jumala kutsuu meitä elämään todeksi hänen arvojaan uskovien yhteisössä. Sovittaessamme käyttäytymisemme tämän kutsun mukaiseksi emme ainoastaan heijasta Kristuksen opetuksia vaan myös edistämme Kristuksen ruumiin ykseyttä ja kasvua. Tämän kutsun tunnistaminen ja omaksuminen on keskeistä sille, että voimme elää todeksi kristillisen yhteisön todellista olemusta sekä vaalia sopusointuista ja toisia tukevaa yhteyttä.

Kysymys pohdittavaksi

Miten sen pohtiminen, mitä on Ef. 4:1:ssä kuvattu ”elämisellä saamanne kutsun arvoisesti”, innostaa teitä edistämään aktiivisesti ykseyttä paikallisesti ja laajemmissa kirkollisissa yhteisöissänne?

Rukous

Valon Jumala,
sinä olet kutsunut meidät pimeydestä valoosi.
Anna meidän vastauksemme kutsuusi

johtaa meitä tavoittelemaan aktiivisesti sovintoa
ja jakamaan valoasi maailmassa.
Aamen.

Toinen päivä: Tulemaan toimeen keskenämme rakkaudessa

Päivän jae

Auttakoon rakkaus teitä aina nöyrinä, lempeinä ja kärsivällisinä
tulemaan toimeen keskenänne. (vrt. Ef. 4:2)

Muita raamatunkohtia

Sak. 7:8–10

Ps. 25:6–10

Luuk. 10:30–36

Mietiskely

Apostoli Paavali kehottaa meitä elämään kristillisesti saamamme kutsun arvoisesti ja antamaa meille sitä varten syvällisiä sosiaalisia ohjeita. Hän kehottaa uskovia "aina nöyrinä, lempeinä ja kärsivällisinä" "tulemaan toimeen keskenämme" rakkaudessa (Ef. 4:2). Tämä jumalallinen kutsu ei ole vain henkilökohtaista vaeltamista, vaan se ilmenee elävästi vuorovaikutuksessamme toisten kanssa. Paavali korostamat neljä hyvettä – nöyryys, lempeys, kärsivällisyys ja suvaitsevaisuus – ovat kaikki ratkaisevia rakkaudellisten suhteiden vaalimisessa. Näiden hyveiden ilmentäminen merkitsee toisten lähestymistä aidon nöyryyden hengessä, lempeyden osoittamista myös niitä kohtaan, jotka koettelevat kärsivällisyyttämme, sekä kärsivällisyyttä niitä kohtaan, jotka haastavat meitä. Siihen kuuluu mitä syvällisimmin toisten kanssa "toimeen tuleminen" erilaisuudestamme huolimatta. Tämä heijastaa rakkautta, joka ylittää kaikki maalliset erot ja ilmentää Jumalan armon rajatonta myötätuntoa.

Kysymys pohdittavaksi

Miten Efesolaiskirjeessä mainitut nöyryyden, lempeyden, kärsivällisyyden ja suvaitsevaisuuden hyveet voivat auttaa meitä

uskovia selviytymään paikallisten kristillisten yhteisöjemme erimielisyyksistä ja voittamaan ne?

Rukous

Herra Jeesus Kristus,
sinä osoitat meille tavan olla kärsivällisiä toisiamme kohtaan nöyryydessä ja lempeydessä.

Johdattakoon tiellemme loistava valosi meitä kohti ykseyttä ja auttakoon se meitä parantamaan hajaannuksen ja välinpitämättömyyden tuottamat haavat, jotka usein erottavat yhteisöjä toisistaan.

Aamen.

Kolmas päivä: Rauhan side

Päivän jae

Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys. (Ef. 4:3).

Muita raamatunkohtia

Jes. 11:6–9

Ps. 86:8–13

Joh. 14:27–31

Mietiskely

Rauha on ratkaiseva tekijä kirkon ykseyden vaalimisessa. "Rauhan side" Ef. 4:3:ssa merkitsee elintärkeää ja aktiivista periaatetta, joka ei ainoastaan yhdistä vaan myös pitää yllä kristillisen yhteisön ykseyttä. Kristus, Rauhan Ruhtinas (vrt. Jesaja 9:5-6), saarnasi rauhaa ja sovintoa. Rauha on Hengen hedelmä (Gal. 5:22), sekä lahja että Hengen työn tulos. "Rauhan side" on aktiivinen voima, joka ylläpitää kirkon yhteenkuuluvuutta ja pitää erilaiset jäsenet yhdessä taustojen tai mielipiteiden eroista huolimatta. Rauha edistää merkityksellisiä suhteita, jolloin uskovat voivat toimia sopuosintuisesti keskenään ja antaa helpommin anteeksi toisilleen. Paavali korostaa, että todellinen ykseys edellyttää jatkuvaa sitoutumista rauhaan. Se edellyttää aktiivista rauhan vaalimista ja edistämistä jäsenten välillä.

Kysymys pohdittavaksi

Miten Pyhän Paavalin opetus siitä, että rauha on Hengen hedelmä, vaikuttaa päivittäisessä vuorovaikutuksessamme ja yhteisöjemme sisäisissä suhteissa erityisesti silloin, kun tarvitaan sovintoa tai anteeksiantoa?

Rukous

Herra Jeesus Kristus,
sinä olet Rauhan Ruhtinas.

Vahvista rauhan sidettä keskuudessamme ja levottomassa maailmassamme.

Muuta kaikkien sotaa käyvien sydämet; kosketa kaikkien sodan runtelemien haavoja.

Rukoilemme erityisesti Armenian ja Artsakhin kansan sekä heidän sukulaistensa puolesta kaikkialla maailmassa.

Anna rakkautesi valon loistaa kaikkiin maailmamme pimeisiin paikkoihin

ja jouduta sen päivän tuloa, jolloin kaikki kansat saavat elää rauhassa ja oikeudenmukaisuudessa.

Aamen.

Neljäs päivä: Kutsuttuina yhteen toivoon

Päivän jae

On vain yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin myös se toivo, johon teidät on kutsuttu, on yksi. (Ef. 4:4)

Muita raamatunkohtia

5. Moos. 6:4–9

Ps. 24:1–6

Joh. 17:20–26

Mietiskely

Ef. 4:4:ssä apostoli Paavali korostaa kirkkoa maailmanlaajuisesti sitovaa syvää ykseyttä. Tämä ykseys juontaa juurensa yhteen Henkeen

ja yhteen toivoon, jotka yhdistävät kaikkia kristittyjä heidän uskossaan. Pyhä Henki puhalsi helluntaipäivänä kirkon maailmanlaajuisen lähetystehtävän tuleen. Tämä sama Henki antaa meille voimaa ja ruokkii yhteistä lähetystehtäväämme tänä päivänä vaalien kansojen ja kulttuurien rajat ylittävää maailmanlaajaa kirkkoa. Yhteinen toivomme Jeesuksen Kristuksen kautta tulevasta pelastuksesta on tämän ykseyden kulmakivi, joka yhdistää eri kansat yhdeksi, pyhäksi, katoliseksi ja apostoliseksi kirkoksi. Tämä ainutlaatuinen toivo ja yksi Henki, jonka kautta meidät on kastettu ja uudistettu, määrittelevät meitä kristittyinä. Tehtävämme on varmistaa, että tämä ykseys ei jää vain käsitteeksi vaan että se on elettyä todellisuutta, joka vahvistaa yhteistä lähetystehtäväämme ja rakkauttamme toisiamme kohtaan.

Kysymys pohdittavaksi

Millä tavoin voimme kirkkoina tai yhteisöinä hyväksyä haasteen yhdestä kutsustamme säilyttäen samalla oman ainutlaatuisen identiteettimme ja perinteemme?

Rukous

Jeesus Kristus,
sinä toit meidät kaikessa moninaisuudessamme yhteen omaksi perheeksesi ja kirkoksesi.
Kun kohtaamme niin monia tilanteita maan päällä,
joissa toivo on väistynyt epätoivon ja haavoittuneiden sydänten tieltä,
uudista sinä toivomme Pyhän Hengen työhön muuttaa maailmaa.
Lähetä meidät levittämään tätä toivoa kaikille kaikkialla.
Sinä olet todellinen Valo, joka karkotat synnin pimeyden
ja loistat sydämiimme ikuisen rakkautesi iloa ja toivoa.
Aamen.

Viides päivä: Yksi usko, yksi kaste

Päivän jae

Yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste! (Ef. 4:5).

Muita raamatunkohtia

Sak. 14:6–9

Ps. 100

Matt. 28:16–20

Mietiskely

Apostoli Paavali korostaa Ef. 4:5:ssä, että kaste lujittaa kristittyjen ykseyttä merkitsemällä yksilöiden liittymistä kirkon yhteyteen ja vahvistamalla heidän yhteisen sitoutumisensa samaan Herraan. Kaste luo kirkon kollektiivisen identiteetin, sillä me olemme yhtä Herran ruumiissa. Tämä sakramentti muistuttaa meitä voimakkaasti siitä, että vaikka kirkon jäsenet voivat tulla eri taustoista, ylittää heidän ykseytensä uskossa ja kasteessa kaikki erot. Keskittymällä näihin yhdistäviin elementteihin kirkko voi juhlia monimuotoisuuttaan ja pysyä samalla lujasti yhdessä. Tämä haastaa meitä asettamaan yhteisen identiteettimme Kristuksessa kaiken erilaisuutemme edelle, mikä vahvistaa kaikkia kristittyjä yhdistävää sidettä.

Kysymys pohdittavaksi

Millaisia yhteistyöaloitteita voivat eri yhteisömme tehdä sen eteen, että voisimme juhlia ja elää todeksi yhteistä uskoamme Jeesukseen Kristukseen ja kasteen kautta syntynyttä ykseyttä?

Rukous

Jumalan Henki ja tosi Jumala,
joka laskeutui Jordanin virralla ja ylähuoneessa;
joka valaisi meidät kasteen pyhässä altaassa,
me olemme tehneet syntiä taivasta vastaan ja sinua vastaan,
puhdista meidät jälleen jumalisella tulellasi,
niin kuin kerran apostolit tulisilla kielillä.
Armahda luotujasi ja erityisesti meitä.
Aamen.

Pyhää Nerses Armollista mukailen

Kuudes päivä: Yksi Herra ja Isä

Päivän jae

Yksi on Jumala, kaikkien Isä! Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa. (Ef 4:6).

Muita raamatunkohtia

1. Kun. 8:56–60

Ps. 148:7–13

Matt. 5:44–48

Mietiskely

Ef. 4:6:ssa Pyhä Paavali korostaa Jumalan syvää ykseyttä ja julistaa, että "Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa". Jumala on sekä tuonpuoleinen, kaiken takana oleva, että tämänpuoleinen, aktiivisesti läsnä luomakunnassaan. Tämä perustavaa laatua oleva totuus kutsuu kirkkoa ilmentämään ja elämään todeksi ykseyttä, jonka juuret ovat yhteisessä uskossa yhteen tosi Jumalaan, joka on kaikkien uskovien Isä. "Kaikkien" tarkoittaa sitä, että jokainen Jumalan kuvaksi luotu ihminen kuuluu Jumalan hallinnon alle. Yhden Jumalan palvominen luo vahvan ykseyden siteen kristittyjen välille. Aivan kuten perheenjäseniä yhdistää rakkaus vanhempansa kohtaan, kutsutaan kristittyjä olemaan yhtä kiintymyksessään samaa Isäänsä kohtaan.

Kysymys pohdittavaksi

Miten kuva Jumalasta kaikkia rakastavana ja huolehtivana Isänä voidaan sisällyttää kirkollisten yhteisöjemme lähetys- ja palvelutehtävään tavalla, joka edistäisi entistä yhteisempää kristillistä todistusta maailmassa?

Rukous

Me tunnustamme uskossa ja ylistämme sinua, rakastava Isä, sillä sinä olet taivaassa yli sanojen ja maan päällä yli ymmärryksen, Poikasi Jeesuksen Kristuksen kautta.

Hellässä huolenpidossasi sinä olet kaiken alku ja täyttymys.

Kunnia ikuisesti sinulle, Isä,

Pojan ja Pyhän Hengen kanssa.
Aamen.

Pyhää Grigor Narekilaista mukaillen

Seitsemäs päivä: Kullekin meistä annettu armolahja

Päivän jae

Mutta kukin meistä on saanut oman armolahjansa, sen jonka Kristus on nähnyt hyväksi antaa. (Ef. 4:7)

Muita raamatunkohtia

Jer. 1:4–9

Ps. 131

Matt. 25:14–18

Mietiskely

Kirkot ja kaikki paikallisyhteisöt ovat erilaisia Jumalalta saamassaan ykseydessä sen armolahjan mukaan, jonka Kristus on nähnyt hyväksi antaa Jumalan valtakunnan rakentamiseksi. Nämä hengelliset lahjat on antanut yksi Herra, yhdessä kasteessa, yhtä tarkoitusta varten. Erilaisuus ykseydessä: tämä on kirkon ainutlaatuinen Kristus-keskeinen rikkaus ja voima Pyhän Hengen liikkeessä.

Kysymys pohdittavaksi

Miten suhteemme muuttuvat, jos hyväksymme, että lahjojen erilaisuus ei ole syy vastakkainasetteluun ja kilpailuun vaan keskinäiseen vahvistumiseen ja jakamiseen?

Rukous

Herra Jeesus Kristus,
sinä olet lahjoittanut meille
Pyhän Hengen vaikutuksesta yhdessä kasteessa,
ihmeellistä armoa ja moninaisia lahjoja

ruumiisi, kirkon, rakentamiseksi.
Anna meille nyt valmius
arvostaa täysin lahjojesi moninaista rikkautta.
ja käyttää niitä täysimääräisesti
evankeliumin leviämisen edistämiseksi.
Tätä rukoilemme sinun nimessäsi. Amen.

Kahdeksas päivä: Kristukseen kasvaminen

Päivän jae

Hän antoi lahjat varustaakseen kaikki Kristuksen ruumiin rakentamiseen. Kun me kaikki sitten pääsemme yhteen ja samaan uskoon ja Jumalan Pojan tuntemiseen ja niin saavutamme aikuisuuden, Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden. (vrt. Ef. 4:11-13)

Muita raamatunkohtia

Sananl. 9:10–12
Ps. 119:97–104
Joh. 17:3–7

Mietiskely

Apostoli Paavali tiivistää Ef. 4:13:ssa näyn Kristuksen ruumiista kolmeen keskeiseen osaan: ykseyteen uskossa, kypsyyteen tuntemisessa ja täyteyteen Kristuksessa. Kypsyys tulee Jeesuksen Kristuksen yhä syvemmästä tuntemisesta. Tämä on elämää muuttavaa tuntemista, joka johtaa meitä uudistumaan mieleltämme ja toteuttamaan sitä käytännössä teoilla eikä vain älyllisellä ymmärryksellä. Me muistutamme häntä yhä enemmän ja enemmän, kun opimme tuntemaan hänet paremmin.

Tämä tunteminen edellyttää sekä hänen opetustensa opettelua että niiden uskollista elämistä todeksi päivittäin. Tavoitteenamme kristittyinä on "Kristuksen täyteyttä vastaava kypsyys". Se merkitsee sitä, että meistä tulee kaikin tavoin yhä enemmän Jeesuksen kaltaisia: että rakastamme niin kuin hän rakastaa, palvelemme niin kuin hän palvelee ja heijastamme hänen luonnettaan. Meitä kutsutaan arvioimaan hengellistä matkaamme, etsimään ykseyttä toistemme

kanssa, kasvamaan Jumalan Pojan tuntemisessa ja tavoittelemaan hänen täyteyttään meissä.

Kysymys pohdittavaksi

Miten me kasvamme Kristuksen tuntemisessamme ja annamme tämän muokata tekojamme, ajatuksiamme ja ihmissuhteitamme?

Rukous

Oi Kristus, maailman tosi valo,
tee sieluni kelvolliseksi näkemään kirkkautesi valon
että saisin iloita, kun kerran kutsut minua,
ja levätä hyvien asioiden toivossa
oikeamielisten asuinsijoilla
aina sinun suuren tulemisesi päivään asti.
Armahda luomakuntaasi,
ja minua, suurta syntistä.
Kunnia Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.
Nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

JULISTUS KAHDESTA EKUMEEENISESTA RUKOUSPÄIVÄSTÄ VUONNA 2026

”On yksi ruumis ja yksi Henki. Samoin on vain yksi toivo, ja siihen teidät on kutsuttu.” (Kirje efesolaisille 4:4)

Rukousviikko ja Vastuuviikko tuovat esiin teemoja, jotka ovat meille suomalaisille tärkeitä: yhteisöllisyyttä, rauhaa ja oikeudenmukaisuutta. Ne eivät ole vain sanoja – ne ovat arvoja, joiden varaan rakennamme luottamusta yhteiskunnassamme.

Tämän vuoden rukousviikko kutsuu meitä yhteyteen ja yhteisöllisyyteen. Nämä ovat tärkeitä arvoja, joita emme voi ottaa itsestäänselvyyksinä. Kun vastakkainasettelut voimistuvat maailmassa, meidän on entistäkin tärkeämpää vaalia kykyämme kuunnella, ymmärtää ja olla läsnä toisillemme. Parhaimmillaan yhteisö antaa meille suunnan, tarjoaa tukea ja luo uskoa tulevaan.

Arjessa yhteisöllisyys näkyy työpaikoilla, kouluissa ja harrastuksissa. Vuorovaikutus erilaisten ihmisten kanssa tuo esiin monipuolisia näkökulmia ja kokemuksia. Pieninkin kohtaaminen on mahdollisuus lisätä ymmärrystä maailmasta. Voimme murtaa myös ennakkoluuloja, kun tarjoamme ennakkoluulottomasti apua vieraille.

Haastavina aikoina tarvitsemme uskoa ja toivoa. Onneksi tukea on tarjolla niin läheisiltä, seurakunnilta kuin järjestöiltä. Kun tunnemme olevamme osa jotakin suurempaa, meissä herää voimaa kohdata vaikeudet yhdessä.

Helsingissä 14.11.2025

Tasavallan presidentti
Alexander Stubb

RUKOUSPÄIVIEN RAAMATUNTEKSTIT

18.1 Kristittyjen ykseyden rukouspäivä

Psalmi 36:6–10

6 Herra, sinun armosi on avara kuin taivas,
pilviin ulottuu sinun totuutesi.

7 Vanhurskautesi on vuoria korkeampi
ja oikeutesi kuin syvyyksien syvyys.

Ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra.

8 Ihmeellinen on sinun armosi, Jumala!

Sinun siipiesi suojaan
rientävät ihmislapset.

9 Sinä ruokit heidät talosi runsain antimin
ja annat heidän juoda ilosi virrasta.

10 Sinun luonasi on elämän lähde,
sinun valostasi me saamme valon.

Johannes 13:34–35

34 Minä annn teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toistanne. 35 Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne.

Efesolaiskirje 4:1–6

1 Minä, joka olen Herran vuoksi vankina, kehotan teitä siis elämään saamanne kutsun arvoisesti, 2 aina nöyrinä, lempeinä ja kärsivällisinä. Auttakoon rakkaus teitä tulemaan toimeen keskenänne. 3 Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys. 4 On vain yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin myös se toivo, johon teidät on kutsuttu, on yksi.

5 Yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste!

6 Yksi on Jumala, kaikkien Isä!

Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa.

24.10 Rauhan, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen vastuun rukouspäivä

Psalmi 146:6–9

6 Herra on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken mitä niissä on.
Herra on iäti uskollinen.
7 Herra hankkii oikeutta sorretuille, nälkäisille hän antaa leipää.
Herra päästää vangitut kahleista,
8 hän antaa sokeille näön ja nostaa maahan painetut jaloilleen.
Herra rakastaa oikeamielisiä,
9 hän suojelee muukalaisia ja tukee leskiä ja orpoja, mutta jumalattomien tien hän tekee mutkaiseksi.

Jaakob 2:1–9

1 Veljeni, te jotka uskotte meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen, kirkkauden Herraan, älkää erotelko ihmisiä. 2 Jos teidän kokoukseenne tulee mies, jolla on kultasormus sormessaan ja hieno puku yllään, sekä samalla kertaa köyhä nuhrisissa vaatteissaan, 3 niin ettekö vain osoitakin huomiotanne tuolle hienosti pukeutuneelle ja sano hänelle: »Istu tähän, tässä on hyvä paikka»? Köyhälle te sen sijaan sanotte: »Seiso sinä tuossa», tai: »Istu tähän lattialle jalkojeni viereen.» 4 Ettekö te silloin syyllisty erotteluun omassa keskuudessanne? Eikö teistä ole tullut tuomareita, jotka tuomitsevat väärin perustein?

5 Kuulkaa, rakkaat veljeni! Onhan Jumala valinnut juuri maailman silmissä köyhät olemaan uskossa rikkaat ja perimään valtakunnan, jonka Jumala on luvannut häntä rakastaville. 6 Mutta te häpäisette köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä ja raahaa teitä oikeuden eteen? 7 Eivätkö juuri he herjaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne?

8 Jos te noudatatte lain kuningaskäskyä niin kuin se Raamatussa on: »Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi», te teette oikein. 9 Mutta jos te erottelette ihmisiä, te teette syntiä, ja laki osoittaa teidät rikkojiksi.

Luukas 6:31–36

31 »Niin kuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää te heille. 32 Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, mitä kiitettävää siinä on? Syntisetkin rakastavat niitä, joilta itse saavat rakkautta. 33 Jos te teette hyvää niille, jotka tekevät hyvää teille, mitä kiitettävää siinä on? Syntisetkin tekevät niin. 34 Ja jos te lainaatte niille, joiden uskotte maksavan takaisin, mitä kiitettävää siinä on? Syntisetkin lainaavat toisilleen, kun tietävät saavansa takaisin saman verran. 35 Ei, rakastakaa vihamiehianne, tehkää hyvää ja lainatkaa, vaikka ette uskoisikaan saavanne takaisin. Silloin teidän palkkanne on suuri ja te olette Korkeimman lapsia, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille. 36 »Olkaa valmiit armahtamaan, niin kuin teidän Isännekin armahtaa.

ANSLUT DIG TILL DEN VÄRLDSOMSPÄNNANDE BÖNEKEDJAN

Böneveckan för kristen enhet öppnar varje år ett fönster mot olika länders kyrkoliv och bönetraditioner. I år ger de armeniska kyrkorna oss möjlighet att hämta visdom ur en av världens äldsta kyrkliga traditioner. Om situationen i Armeniens kyrkor berättas att överlevnaden efter sovjettidens förföljelser har skapat en grund för närmare ekumeniskt samarbete, samtidigt som det växande intresset för att bevara armenisk kultur och religiöst arv skapar nya möjligheter för gemensamma projekt.

Det glada budskapet om Guds kärlek uppmanar kristna att bygga broar mellan olika människor och grupper och att främja förståelse. Böneveckans bibelord ur Efesierbrevet påminner om att den uppståndne Kristus utrustar församlingens medlemmar för tjänst och för att bygga upp Kristi kropp i Anden och i hoppet; Paulus betonar att verklig enhet kräver ett ständigt engagemang för att bygga fred. Texterna för böneveckan inbjuder till att på djupet reflektera över vad det innebär att leva som kristen och att sätta strävan efter enhet i centrum för troslivet. Under böneveckan kan var och en ansluta sig till den världsomspännande bönekedjan för att Kristi kyrkas synliga enhet ska bli verklighet. Vi hoppas att denna bön bär frukt under hela året.

Ha en välsignad bönevecka,
redaktionskommittén

DEN BIBLISKA TEXTEN

Efesierbrevet 4:1–13

Jag uppmanar er alltså, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom. Därför heter det: Han steg upp i höjden och tog fångar, han gav människorna gåvor.

(Att han steg upp, måste inte det betyda att han också har stigit ner i underjorden? Han som har stigit ner är också den som steg upp högt över alla himlar för att uppfylla allting.) Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

Bibel 2000

INTRODUKTION AV TEMAT 2026

*... en enda kropp och en enda ande,
liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp.*
(Efesierbrevet 4:4)

I år har bönerna och reflektionerna för Böneveckan för kristen enhet förberetts av de troende i Armeniska apostoliska kyrkan, tillsammans med deras bröder och systrar i Armeniska katolska kyrkan och de armeniska evangeliska kyrkorna. Detta material utvecklades, skrevs och diskuterades vid Armeniska apostoliska kyrkans historiska andliga och administrativa centrum, modersätet Heliga Etchmiadzin i Armenien. Detta skedde under de inspirerande dagarna för välsignelsen av myron (helig olja) då katedralen där återinvigdes, den 28–29 september 2024. Detta högtidlighållande gav det armeniska folket och medlemmarna i beredningsgruppen en unik möjlighet att reflektera över och fira den gemensamma kristna tron som fortfarande är levande och bär frukt i våra kyrkor idag. Materialet bygger på sekelgamla traditioner av tillbedjan och böner som använts av det armeniska folket, tillsammans med hymner som har sitt ursprung i de gamla klostren och kyrkorna i Armenien. En del av detta går så långt tillbaka som till 300-talet. Böneveckan för kristen enhet 2026 är en inbjudan att ta del av detta gemensamma kristna arv och att fördjupa oss i den samhörighet i Kristus som förenar kristna över hela världen.

Den gudomliga enheten är central

Enhet är inte bara ett ideal, det är ett gudagivet uppdrag som ingår i själva kärnan av vår kristna identitet. Det är ett uttryck för det innersta i kyrkans kallelse – en kallelse att, mitt i vår mångfald, återspegla den harmoniskt flerstämmiga enhet som vårt liv i Kristus innebär. Denna gudomliga enhet är central i vårt uppdrag och hålls vid liv av Jesu Kristi djupa kärlek, han som har pekat på enheten som ett mål att sträva mot. Det är också något aposteln Paulus lyfter fram när han skriver i sitt brev till efesierna att det är ”... en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp” (4:4). Årets bibelvers sammanfattar den kristna enhetens djupa teologi.

Genom hela Bibeln genljuder Guds kallelse till enhet, ända från begynnelsen. Abrams vädjan till Lot är ett uttryck för en gudagiven längtan efter fred och harmoni bland de troende: ”Inte skall det råda

osämja mellan mig och dig eller mellan mina herdar och dina. Vi är ju av samma släkt.” (1 Moseboken 13:8). Abrams uppmaning till samförstånd och ömsesidig respekt, trots att de till slut går skilda vägar, betonar vikten av att leva i fred. Denna gudagivna uppmaning fortsätter i 3 Moseboken 19:18, där Gud befäller: ”Du skall inte ta hämnd och inte hysa vrede mot någon i ditt folk, utan du skall älska din nästa som dig själv. Jag är Herren.” Sådana bud påminner oss om att förlåtelse och kärlek är nödvändiga för att bevara enheten i de troendes gemenskap. I Psaltaren besjungs hur vackert det är med enhet bland Guds folk: ”Vad det är gott och ljuvligt att bröder är tillsammans.” (Psaltaren 133:1). Det här bildspråket understryker hur viktig enheten är i Guds plan med sitt folk. Ordspråksboken, i sin tur, varnar för oenighet bland Guds folk och säger att Gud föraktar dem som vållar strid mellan bröder och systrar (Ordspråksboken 6:19), och lär oss att tålmod och förlåtelse är avgörande för att upprätthålla samförstånd (Ordspråksboken 19:11).

Vår enhet ska vara ett vittnesbörd

I Nya testamentet lyfter Jesus Kristus begreppet enhet till en andlig dimension, som något som speglar den djupa relationen mellan honom och Fadern. Enhet bland hans efterföljare är inte bara frånvaron av konflikter, utan ett djupt, andligt band som återspeglar enheten i den heliga Treenigheten. Jesu bön i Johannesevangeliet 17:21 innebär en uppmaning till alla troende att vara ett eftersom han och Fadern är ett, vilket visar att vår enhet är grundad i vår relation med Kristus och i vårt gemensamma uppdrag att dela de goda nyheterna. Jesu grundläggande befallning att vi ska älska varandra så som han har älskat oss (Johannesevangeliet 13:34–35) understryker att denna kärlek utgör kärnan i vår enhet. Den uppoffrande och osjälviska kärleken är det sammanhållande bandet i vår gemenskap och samtidigt det främsta vittnesbördet om vårt lärjungaskap. Jesu bön, att vår enhet ska vara ett vittnesbörd för världen (Johannesevangeliet 17:23), är en bestående påminnelse om hans gudomliga uppdrag.

Apostlarna upprepar temat i sin undervisning. Paulus betonar i sina brev vikten av enhet inom kyrkan och uppmanar oss att leva värdiga vår kallelse med ödmjukhet, mildhet, tålmod och kärlek (Efesierbrevet 4:1–3). Paulus vision om enhet, i Romarbrevet 12:6, pekar på mångfalden av gåvor som bygger upp Kristi kropp. Hans vädjan om harmoniska relationer i 2 Korinthierbrevet 13:11 och Filippierbrevet 2:1–2 uppmanar troende att ha ett enda sinnelag och en ande i sin

överlåtelse till Kristus, vilket understryker det gudomliga uppdraget att söka enhet, samtidigt som det bekräftar vår mångfald.

I Efesierbrevet 4:4 sammanfattar Paulus sin undervisning om enhet och betonar även här att Kristi efterföljare utgör ”en enda kropp och en enda ande”, förenade i ett enda hopp. Med den här metaforen betecknas kyrkan som en sammanfogad enhet som överskrider geografiska, nationella, etniska och traditioners barriärer. Paulus använder metaforen om kyrkan som Kristi kropp för att beskriva en enhet i den mångfald som delarna utgör. Han skriver till korinthierna: ”Ty liksom kroppen är en och har många delar, och de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus.” (1 Korinthierbrevet 12:12). I sitt brev till kolosserna utvecklar Paulus bilden ytterligare, när han beskriver Kristi roll som huvud för den enade kroppen med olika lemmar: ”...han är huvudet för kroppen, för kyrkan.” (Kolosserbrevet 1:18). Kyrkan består alltså av många delar, men fungerar som en sammanhållen helhet. Varje del har en unik roll och bidrar till kyrkans övergripande liv och uppdrag.

Att erkänna att vi är en del av en universell kropp i Kristus uppmuntrar till globalt samarbete för att sprida hans evangelium och tjäna mänskligheten. Det flyttar vårt fokus från interna splittringar till ett gemensamt uppdrag. Det omvända gäller också: om man begränsar Herrens missionsbefallning, att gå ut i världen och göra alla folk till lärjungar (Matteusevangeliet 28:19), till att gälla en gemenskap som definieras av etniska, geografiska eller socioekonomiska gränser, fråntar man den gemenskapen en av de mest bärande grundstenarna, nedlagd av Herren själv: enheten mellan hans efterföljare över hela världen.

Begreppet ”en kropp” i Efesierbrevet 4:4 beskriver kyrkans väsen. Kristendomen överskrider kulturella och nationella gränser och förenar troende över hela världen i tro och hopp. Denna gemenskap, så som den tecknas i Uppenbarelseboken 7:9, där varje kultur, stam, folk och språk är representerat, ger styrka och uppmuntran till troende och bekräftar deras samhörighet inom Kristi kropp.

Anden främjar en djup, andlig samhörighet

Paulus betonar vikten av kristen enhet och lägger till ”en ande”, och syftar på den heliga Anden som upprätthåller denna gemenskap och ger kyrkan kraft att uppfylla sitt uppdrag. Den heliga Anden är

källan till andligt liv och vägledning bland troende vilket gör att de olika medlemmarna i kyrkan hör samman i sin tro och i sin avsikt. Anden främjar en djup, andlig samhörighet mellan troende, överbryggar skillnader och skapar ett band som återspeglar enheten i den heliga Treenigheten. Detta gemensamma andliga band är en utgångspunkt för försoning, och det vägleder troende runt hela jorden och utrustar dem för effektivt vittnesbörd och tjänst. Den här världsomfattande vägledningen hjälper oss att förena våra olika uttryck för tro med kyrkans kärnuppdrag. Undervisningen om kyrkans enhet utvecklas ytterligare av aposteln i Efesierbrevet 4:4 när han säger att alla kristna är kallade till "ett enda hopp" om frälsning och evigt liv. Detta "enda hopp" innebär att alla troende strävar mot samma mål – evigt liv i Kristus. Detta är det yttersta målet och motivationen för ett kristet liv, vilket ger en gemensam vision och ett gemensamt syfte för alla troende och förenar dem på deras trosvandring och i deras dagliga liv. Denna gemensamma vision överbryggar konfessionella och kulturella klyftor och uppmuntrar kristna att arbeta tillsammans på alla sätt de kan. Att göra "ett gemensamt hopp" till målet för vår kallelse som kristna definierar vår delaktighet i kyrkan som en världsomfattande gemenskap som tillsammans bär på hoppet om frälsning och evigt liv.

I en värld med olika och ofta splittrade traditioner och uttryck för kristen tro, påminner Efesierbrevet 4:4 oss om att alla troende är en del av Kristi "enda kropp". Denna enhet handlar inte om enighet och likformighet utan om ett gemensamt engagemang för den kristna trons kärnsanningar. När kristna med olika bakgrund möts med ett gemensamt mål och en gemensam vision på ett äkta och uppriktigt sätt, fungerar det som ett kraftfullt vittnesbörd om den heliga Andens förvandlande kraft.

Under liturgin omfamnar de troende varandra

Genom sina praktiker och sin undervisning erbjuder Armeniska apostoliska kyrkan oss att på ett djupgående sätt reflektera över enhetens väsen inom Kristi universella kropp, inte bara som en fin tanke utan som en levande verklighet. Genom att stämma in i trosbekännelsen uttrycker de troende sin tro på "en enda, helig, katolsk och apostolisk kyrka" och bekänner därmed att denna enhet är central i deras andliga liv. Detta engagemang för enhet kommer till fullt uttryck i kyrkans eukaristiska sammankomster, där församlingens inte bara ber för kristna runt om i världen och deras andliga ledare, utan också för kyrkans enhet i sig själv.

Varje söndag under liturgin omfamnar de troende varandra och sjunger ”Kyrkan har blivit en” – ett påtagligt uttryck för vår gemensamma tro och vårt gemensamma uppdrag. Den Armeniska apostoliska kyrkans och hennes ledares rika historia, fylld av martyrskap, säger mycket om kyrkans orubbliga ansträngningar och motståndskraft för att bibehålla den kristna tron i Armenien och den omgivande regionen. Enhet inom kyrkan bör innebära mer än läromässiga försanthållanden: det är en levd erfarenhet som fördjupar den andliga identiteten och stärker dess gemensamma vittnesbörd.

Genom att omfatta och leva ut denna enhet hedrar Armeniska apostoliska kyrkan inte bara sina heliga traditioner utan bidrar också på ett meningsfullt sätt till den bredare enheten i Kristi världsvida kyrka. Genom att reflektera över allt detta inbjuds vi alla att erkänna och ta vara på enhetens förvandlande kraft, både inom våra egna trossamfund och i kyrkan i stort.

Andlig mognad innebär att vi omfamnar våra olikheter samtidigt som vi strävar efter enhet lika kraftfullt som vi söker en läromässig sanning. Vår styrka ligger i vår förmåga att spegla Kristus genom vår enhet och visa hans kärlek och nåd till världen. Genom att leva ut denna gudomliga kallelse fullföljer vi vårt uppdrag, ärar Kristus och främjar hans rike på jorden.

Låt oss ta emot denna gudomliga enhetskallelse, inte som ett abstrakt ideal utan som ett helt avgörande uttryck för vår tro. I en värld där Kristi kropp sargas av splittringar inom och mellan traditioner och konfessioner, riktar sig apostelns uppmaning om enhet till var och en av oss, inte bara som separata kyrkogemenskaper, utan också som individer inom våra gemenskaper. Genom att leva i enhet vittnar vi inte bara om vår Herre Jesu Kristi kärlek och kraft, utan vi förkroppsligar också kärnan i hans undervisning. Låt oss stödja varandra och uppmuntra våra olika gåvor och förmågor, och på så sätt reflektera Kristi kärlek och främja hans verk på jorden.

BIBLISKA REFLEKTIONER OCH BÖNER FÖR DE ÅTTA DAGARNA

DAG 1: Vår kallelse

Dagens bibelvers

Jag uppmanar er alltså, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse... (Efesierbrevet 4:1).

Ytterligare bibelställen

Mika 6:6–8

Psaltaren 133

Markusevangeliet 3:13–15

Reflektion

I Efesierbrevet 4:1 betonar Paulus vikten av att leva ”värdigt er kallelse”, en kallelse som är oupplösligt förbunden med enheten i den kristna gemenskapen. Mitt i ett splittrat samhälle kallar evangeliet troende att övervinna hinder och främja försoning. Denna gudomliga kallelse är en inbjudan till att förkroppsliga Guds karaktär i de troendes gemenskap. Genom att leva i samklang med denna kallelse återspeglar vi inte bara Kristi undervisning utan bidrar också till enheten och växten i Kristi kropp. Att erkänna och omfamna denna kallelse är avgörande för att leva ut den kristna gemenskapens djupaste väsen och vårda harmoniska, stödjande relationer.

En fråga att fundera över

Hur inspireras du, när du reflekterar över den kallelse som beskrivs i Efesierbrevet 4:1, att aktivt bidra till enhet i din lokala församling och i bredare kyrkliga sammanhang?

Bön

Ljusets Gud, du har kallat oss ut ur mörkret till ditt ljus.

Må vårt svar på din kallelse leda oss till att aktivt söka försoning och

delat ditt ljus i världen.
Amen.

DAG 2: Att ha fördrag med varandra i kärlek

Dagens bibelvers

... alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek (Efesierbrevet 4:2).

Ytterligare bibelställen

Sakarja 7:8–10

Psaltaren 25:6–10

Lukasevangeliet 10:30–36

Reflektion

Aposteln Paulus manar oss att leva på ett sätt som är värdigt vår kristna kallelse, genom att ge djupgående social vägledning. Han uppmanar de troende att alltid vara ”ödmjuka och milda” och att ”ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek” (Efesierbrevet 4:2). Den här kallelsen från Gud handlar inte enbart om en personlig resa utan tar också gestalt på ett levande sätt i vårt samspel med andra. De fyra dygder som Paulus lyfter fram här – ödmjukhet, mildhet, fördragsamhet och tålmod – är avgörande för att vårda kärleksfulla relationer. Att förkroppsliga dessa dygder innebär att närma sig andra i en anda av genuin ödmjukhet, att visa mildhet även mot dem som prövar vårt tålmod och att ha fördrag med dem som utmanar oss. Djupast sett handlar det om att ha tålmod med varandra trots våra olikheter, och därigenom återspegla en kärlek som överskrider alla världsliga skiljelinjer och förkroppsligar den nåd som finns i Guds gränslösa barmhärtighet.

En fråga att fundera över

Hur kan dygderna ödmjukhet, mildhet, fördragsamhet och tålmod, som nämns i Efesierbrevet, hjälpa oss som troende att hantera splittringar och övervinna dem i våra lokala kristna församlingar?

Bön

Herre Jesus Kristus,
du visar oss att vi ska ha tålamod med varandra i ödmjukhet och mildhet. Må det ljus som du har lyst upp vår väg med leda oss mot enhet och hjälpa oss att läka de sår av splittring och likgiltighet som ofta bryter isär gemenskaper. Amen.

DAG 3: Med friden som band

Dagens bibelvers

Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten (Efesierbrevet 4:3).

Ytterligare bibelställen

Jesaja 11:6–9

Psaltaren 86:8–13

Johannesevangeliet 14:27–31

Reflektion

Fred är en avgörande faktor för att upprätthålla enhet i kyrkan. I Efesierbrevet 4:3 betecknar ”friden som band” en vital och aktiv princip som inte bara förenar utan också upprätthåller enheten i den kristna gemenskapen. Kristus, Fredsfursten (jfr Jesaja 9:6), predikade fred och försoning. Fred och frid är en av Andens frukter (jfr Galaterbrevet 5:22), både en gåva och ett resultat av Andens verk. ”Fridens band” är en aktiv kraft som upprätthåller kyrkans sammanhållning och håller samman olika medlemmar, trots skillnader i bakgrund eller åsikter. Fred främjar meningsfulla relationer, vilket gör det möjligt för troende att samspela med varandra och lättare förlåta varandra. Paulus betonar det faktum att sann enhet kräver ett kontinuerligt engagemang för fred – den kallar oss som medlemmar att aktivt odla och främja freden.

En fråga att fundera över

Hur påverkas våra dagliga samspel och relationer i våra samhällen av Paulus undervisning om att fred och frid är en Andens frukt, särskilt när

det finns behov av försoning eller förlåtelse?

Bön

Herre Jesus Kristus, du är Fredsfursten.

Stärk fredens band mellan oss och i vår oroliga värld.

Förvandla hjärtan hos alla som för krig, rör vid sårn på alla som är drabbade av krig.

Vi ber särskilt för folken i Armenien, Artsakh och deras släktingar över hela världen.

Låt ljuset från din kärlek lysa på alla mörka platser i vår värld och påskynda den dag då alla folk kan leva tillsammans i en rättvis fred.

Amen.

DAG 4: Kallade till ett och samma hopp

Dagens bibelvers

... en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp (Efesierbrevet 4:4).

Ytterligare bibelställen

5 Moseboken 6:4–9

Psaltaren 24:1–6

Johannesevangeliet 17:20–26

Reflektion

I Efesierbrevet 4:4 lyfter aposteln Paulus fram den djupa enhet som binder samman kyrkan över hela världen. Denna enhet är rotad i en enda Ande och ett enda hopp som förenar alla kristna i deras tro. På pingstdagen tände den heliga Anden kyrkans globala mission. Samma Ande ger oss kraft och näring åt vårt gemensamma uppdrag i dag, genom att främja en universell kyrka som överskrider nationella och kulturella gränser. Vårt gemensamma hopp om frälsning genom Jesus Kristus är hörnstenen i denna enhet, som för samman olika folk till en helig, katolsk (allmänlig) och apostolisk kyrka. Som kristna definieras vi av detta gemensamma hopp och denna Ande genom vilken vi döps och förnyas. Vår uppgift är att se till att denna enhet inte bara blir en

fin tanke utan en levande verklighet, som stärker vårt gemensamma uppdrag och vår kärlek till varandra.

En fråga att fundera över

På vilka sätt kan vi, som kyrka eller gemenskap, ta oss an utmaningen att ha en gemensam kallelse, samtidigt som vi behåller vår unika identitet och våra egna traditioner?

Bön

Jesus Kristus, du förde oss samman, i all vår mångfald, som din familj och kyrka.

När vi står inför så många situationer på jorden där hoppet har gett vika för förtvivlan och sårade hjärtan, förnya vårt hopp till den heliga Andens förmåga att förändra världen.

Förmå oss att sprida detta hopp till alla, överallt.

Du är det sanna ljuset, som driver ut syndens mörker och lyser in i våra hjärtan med den glädjen och det hopp som din eviga kärlek ger.

Amen.

DAG 5: En är tron, ett är dopet

Dagens bibelvers

En är Herren, en är tron, ett är dopet (Efesierbrevet 4:5).

Ytterligare bibelställen

Sakarja 14:6–9

Psaltaren 100

Matteusevangeliet 28:16–20

Reflektion

I Efesierbrevet 4:5 betonar aposteln Paulus att dopet stärker de kristnas enhet genom att markera den enskildes inträde i kyrkans gemenskap, vilket bekräftar deras gemensamma tillhörighet till samme Herre. Dopet skapar den kollektiva identitet som kyrkan utgör, eftersom vi är ett i Herrens kropp. Det här sakramentet är en kraftfull påminnelse om att även om medlemmar kan komma från olika bakgrunder, så överbryggar

deras enhet i tron och dopet alla splittringar. Genom att fokusera på dessa enande element kan kyrkan glädjas över sin mångfald samtidigt som den förblir orubbligt enad. Detta utmanar oss att prioritera vår gemensamma identitet i Kristus framför våra olikheter, och därmed stärka det band som förenar alla kristna.

En fråga att fundera över

Vilka gemensamma initiativ kan våra olika samfund ta för att tillsammans fira vår gemensamma tro på Jesus Kristus och den enhet som skapas genom dopet?

Bön

Guds Ande, sann Gud, som steg ned över Jordanfloden och ned i övre salen, som upplyste oss genom dopets heliga vatten, vi har syndat mot himlen och mot dig.

Rena oss igen med din gudomliga eld, så som du renade apostlarna med tungor av eld.

Ha barmhärtighet med dina skapade varelser och särskilt med oss.

Amen.

Nerses den Nådige (anpassad)

DAG 6: En Herre och Fader

Dagens bibelvers

En är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt (Efesierbrevet 4:6).

Ytterligare bibelställen

1 Kungaboken 8:56–60

Psaltaren 148:7–13

Matteusevangeliet 5:44–48

Reflektion

I Efesierbrevet 4:6 betonar Paulus Guds djupa enhet och förklarar

att han är ”över allting, verkar genom allt och finns i allt”. Gud är både transcendent – existerande bortom allt – och immanent – aktivt närvarande i sin skapelse. Denna grundläggande sanning innebär en kallelse till kyrkan att förkroppsliga och leva ut den enhet som har sin grund i den gemensamma tron på en enda sann Gud som är alla troendes Fader. ”Alla” betyder att varje person är skapad till Guds avbild och står under Guds makt. Att tillbe en enda Gud skapar ett starkt band av enhet mellan kristna. Liksom familjemedlemmar får en gemensam grund genom kärleken till en förälder, är kristna kallade att vara förenade i sin hängivenhet till samme Fader.

En fråga att fundera över

På vilka sätt kan bilden av Gud som allas kärleksfulle och omtänksamme Fader integreras i våra olika församlingars uppdrag och tjänst för att främja ett mer enat kristet vittnesbörd i världen?

Bön

Vi bekänner med tro och tillber dig, kärleksfulle Fader,
för du är i himlen bortom alla ord, och på jorden bortom allt förstånd,
genom din Son, Jesus Kristus.

Med din ömma omsorg är du alltings början och fullbordan.

Ära vare dig i evighet, Fader, med Sonen och den heliga Anden.

Amen.

Gregorios av Narek (anpassad)

DAG 7: Guds gåva given i dopet

Dagens bibelvers

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom (Efesierbrevet 4:7).

Ytterligare bibelställen

Jeremia 1:4–9

Psaltaren 131

Matteusevangeliet 25:14–18

Reflektion

Kyrkorna och alla lokala församlingar är i sin gudagivna enhet samtidigt olika varandra, med den nåd som Kristus ger och som bygger upp Guds rike. Dessa andliga gåvor ges av en gemensam Herre, i ett gemensamt dop, med ett gemensamt syfte. Enhet i mångfald: detta är den unika Kristus-centrerade rikedom och kraft som kyrkan har i den heliga Andens rörelse.

En fråga att fundera över

Hur kommer våra relationer att förändras om vi accepterar att en mångfald av gåvor inte är skäl till motsättningar och konkurrens utan till ömsesidigt stärkande och delande?

Bön

Herre Jesus Kristus, genom den heliga Andens verkan i ett och samma dop har du skänkt oss underbar nåd och en mångfald av gåvor för att bygga upp din kropp, kyrkan.

Ge oss nu villighet att till fullo uppskatta rikedomerna i denna mångfald och använda den till fullo för att främja evangeliets spridning.

I ditt namn ber vi.

Amen.

DAG 8: Att växa in i Kristus

Dagens bibelvers

De gåvor han skänkt är till för att bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet (jfr Efesierbrevet 4:13).

Ytterligare bibelställen

Ordspråksboken 9:10–12

Psaltaren 119:97–104

Johannesevangeliet 17:3–7

Reflektion

I Efesierbrevet 4:13 sammanfattar aposteln Paulus visionen av Kristi

kropp i tre nyckelområden: enhet i tro, mognad i kunskap och fullhet i Kristus. Mognad kommer genom en ständigt fördjupad kunskap om Jesus Kristus. Det är en livsförvandlande kunskap som leder oss till att förnya våra sinnen och till praktisk handling, snarare än bara intellektuell förståelse. Vi kommer att likna honom mer och mer i takt med att vi lär känna honom bättre. För att få denna kunskap måste man både studera hans undervisning och dagligen leva efter den i lydnad. ”En mognad som svarar mot Kristi fullhet” är målet för kristen växt. Det innebär att bli mer lik Jesus på alla sätt: att älska som han älskar, tjäna som han tjänar och återspegla hans sinnelag. Vi är kallade att utvärdera vår andliga resa, söka enhet med varandra, växa i vår kunskap om Guds son och sträcka oss mot hans fullhet i oss.

En fråga att fundera över

Hur växer vi i vår kunskap om Kristus och låter den vetskapen forma våra handlingar, tankar och relationer?

Bön

Kristus, världens sanna ljus, gör min själ värdig att med glädje se din härlighets ljus på min kallelse dag och att vila med hopp om det goda i de rättfärdigas hus, intill dagen för din stora återkomst.

Förbarma dig över din skapelse och över mig,
en stor syndare.

Ära vare Fadern och Sonen och den heliga Anden, nu och alltid och i evigheters evighet.

Amen.

PLAKAT OM TVÅ EKUMENISKA BÖNDAGAR ÅR 2026

”En enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp.”

(Efesierbrevet 4:4)

Böneveckan och Ansvarsveckan lyfter fram teman som är viktiga för oss finländare: gemenskap, fred och rättvisa. Det är inte bara ord – det är värderingar som vi i samhället bygger vårt förtroende på.

Årets bönevecka kallar oss till enhet och gemenskap. Det är viktiga värderingar som vi inte ska se som självklarheter. När motsättningarna ökar i världen är det allt viktigare att vi värnar om vår förmåga att lyssna, förstå och vara närvarande för varandra. I bästa fall kan gemenskap ge oss en riktning, erbjuda stöd och skapa en tro på framtiden.

I vardagen syns gemenskap på arbetsplatser, i skolor och hobbyer. Växelverkan mellan människor för fram olika synsätt och erfarenheter. Även ett litet möte kan ge tillfälle till ökad förståelse av omvärlden. Vi kan också skapa gemenskap genom att fördomsfritt visa omtanke om våra medmänniskor – även dem vi inte känner.

I krävande tider behöver vi tro och hopp. Till all tur får vi det – av närstående, av församlingar och av organisationer. När vi känner att vi är en del av något större får vi kraft att tillsammans möta det som är svårt.

Helsingfors den 14 november 2025

Republikens president

Alexander Stubb

18.1. Böndagen för kristen enhet

Psalm 36:6-10

6 Herre, till himlen sträcker sig din nåd,
din trofasthet ända till skyarna.

7 Din rättfärdighet är som väldiga berg,
din rättvisa som det djupaste hav.

Herre, du hjälper både människor och djur.

8 Din nåd är dyrbar, o Gud,
i dina vingars skugga finner människor tillflykt.

9 De får njuta överflödet i ditt hus,
i din glädjes strömmar stillas deras törst.

10 Ty hos dig är livets källa,
i ditt ljus ser vi ljus.

Johannes 13:34-35

34 Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. 35 Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek.«

Efesierbrevet 4:1-6

1 Jag uppmanar er alltså, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, 2 alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek. 3 Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: 4 en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. 5 En är Herren, en är tron, ett är dopet, 6 en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

24.10. Böndagen för fred, mänskliga rättigheter och internationellt ansvar

Psalm 146: 6-9

6 Han som har gjort himmel och jord och hav
och allt vad som finns i dem,
han sviker aldrig sina löften.

7 Han ger de förtryckta deras rätt,
han ger de svältande bröd.
Herren befriar de fångna,
8 Herren öppnar blinda ögon,
Herren rätar krökta ryggar,
Herren älskar de trogna,
9 Herren ger främlingar skydd,
stöder faderlösa och änkor
men korsar de ondas planer.

Lukas 6:31-36

31 Så som ni vill att människor skall göra mot er, så skall ni göra mot dem. 32 Skall ni ha tack för att ni älskar dem som älskar er? Också syndare älskar dem som visar dem kärlek. 33 Skall ni ha tack för att ni gör gott mot dem som gör gott mot er? Också syndare handlar så. 34 Och skall ni ha tack för att ni lånar åt dem som ni tror kan betala tillbaka? Också syndare lånar åt syndare för att få samma belopp tillbaka. 35 Nej, älska era fiender, gör gott och ge lån utan att hoppas få igen. Då skall er lön bli stor, och ni skall bli den Högstes söner, ty han är själv god mot de otacksamma och onda. 36 Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig.

Jakobsbrevet 2:1-9

1 Mina bröder, gör inte skillnad på människor, ni som tror på vår förhärligade herre Jesus Kristus. 2 Tänk om det i er synagoga kommer in en man med guldringar på fingrarna och vita kläder och samtidigt en fattig man i smutsiga kläder. 3 Om ni då bara har ögon för den finklädde och säger till honom: »Här är en bra plats för dig«, men till den fattige: »Ställ dig där borta«, eller »Sätt dig på golvet vid mina fötter« – 4 gör ni då inte åtskillnad och fäller orätta domar?

5 Hör på, mina kära bröder: har inte Gud utvalt dem som är fattiga i världens ögon och skänkt dem trons skatter och arvsrätt till det rike han har lovat dem som älskar honom? 6 Ändå visar ni förakt för den fattige. Är det inte de rika som förtrycker er och släpar er till domstolarna? 7 Är det inte de som smädar det härliga namn som har uttalats över er? 8 Om ni uppfyller lagens kungsbud, det som enligt skriften lyder: Du skall älska din nästa som dig själv, då gör ni rätt. 9 Men om ni gör skillnad på människor begår ni synd, och lagen stämplar er som överträdare.

ERITYISET KIITOKSET armenialaiselle valmisteluryhmälle ja kansainväliselle työryhmälle, jotka valmistelivat aineiston.

SÄRSKILD TACKSAMHET riktas till arbetsgruppen i Armenien och den internationella arbetsgruppen som förberedde materialet.

Kansainvälisen työryhmän jäsenet /Internationella arbetsgruppen:

Isä Martin Browne OSB, Kristittyjen ykseyden edistämisen virasto (Rooma)

Isä Miguel Desjardins CCN, Ranskan piispainkokous (Pariisi)
Sisar Leticia Candelario Lopez FMVD, Verbum Dei Missionary Fraternity (Singapore)

Isä James Puglisi SA, Sovituksen Fransiskaaneljet (Graymoor, New York)

Pastori tohtori Brigitte Rabarijaona, Yhtyneet Raamattuseurat (Nairobi)

Pastori tohtori Mikie Roberts, Kirkkojen maailmanneuvosto (Geneve)

Pastori tohtori Jochen Wagner, Saksan kristillisten kirkkojen työryhmä (Frankfurt)

Armenialaisen valmisteluryhmän jäsenet / Medlemmar i den armeniska arbetsgruppen

Vanhempi arkkimandriitta Shahe Ananyan, Gevorkianin Teologinen Seminaari (Etšmiadzin)

Isä Komitas Daveyan, Armenian katolisen kirkon ordinariaatti (Jereva)

Hänen armonsä Piispa Daniel Findikyan, Gevorkianin Teologinen Seminaari (Etšmiadzin)

Arkkimandriitta Garegin Hambardzumyan, Kirkkojen välisten suhteiden osasto (Etšmiadzin)

Hänen armonsä Piispa Vahan Hovhanessian, Karekin I:n opintokeskus (Etšmiadzin)

Diakoni Edvard Keshishyan, Kirkkojen välisten suhteiden osasto (Etšmiadzin)

Isä Husik Smbatyan, Gevorkianin Teologinen Seminaari (Etšmiadzin)

Professori Diana Tsaghikyan, Jerevanin valtionyliopisto (Jerevan)

ISÄ MEIDÄN -RUKOUKSEN PÄIVÄ 18. TAMMIKUUTA

Suomen Ekumeenisen Neuvoston Paikallisekumenian jaosto kutsuu kaikkia seurakuntia ja kristittyjä rukoilemaan yhdessä Herran rukouksen eri puolilla Suomea. Ajankohtana on ekumeenisen rukousviikon ensimmäinen päivä 18. tammikuuta klo 18. Kehotamme rukoilemaan ekumeenisella sanamuodolla:

*Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä
niin kuin taivaassa.
Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme anteeksi
velallisillemme.
Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.*

Haasta seurakuntasi mukaan, tai liity mukaan yhteiseen rukoukseen Ekumeenisen Neuvoston Youtube-kanavalla!

FADER VÅR -BÖNENS DAG 18 JANUARI

Sektionen för lokalekumenik vid Ekumeniska Rådet i Finland inbjuder alla församlingar och kristna att tillsammans be Herrens bön runtom i Finland. Tidpunkten sammanfaller på Ekumeniska böneveckans första dag 18 januari kl. 18. Vi uppmanar människor att be med enligt den ekumeniska ordalydelsen:

*Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske på jorden
så som i himlen.
Ge oss i dag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står
i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten och
äran, i evighet.
Amen.*

Utmana din församling att delta, eller medverka i den gemensamma bönen på Rådets Youtube-kanal!

Rakastu Raamattuun

Förälska dig i Bibeln

RAKASTU RAAMATTUUN -PÄIVÄ 21. TAMMIKUUTA

Rakastu Raamattuun -päivää vietetään vuosittain 21.1. Sen tarkoituksena on nostaa esille Raamatun merkitys kristityn ja seurakuntien ydinkirjana sekä rohkaista aktiiviseen Raamatun äärellä olemiseen, sen lukemiseen ja monipuoliseen käyttöön niin yksilöiden kuin yhteisöjenkin hengelliseksi rakennukseksi. Seurakuntia ja yhteisöjä kehoitetaan nostamaan esille Raamatun aktiivinen käyttö joko 21.1. tai muulloin ekumeenisen rukousviikon aikana. **Rakasturaamattuun.fi**-sivustolta löytyy monenlaisiin tarpeisiin ja eri kohderyhmille suunnattuja raamattumateriaaleja. Käy tutustumassa!

FÖRÄLSKA DIG I BIBELN -DAGEN DEN 21 JANUARI

Förälska dig i Bibeln -dagen firas årligen. Syftet är att lyfta fram Bibelns betydelse som kristnas och församlingars kärnbok samt uppmantra till aktivt bibelläsande och mångsidig användning av Bibeln för andlig uppbyggelse för både individer och gemenskaper. Församlingar och gemenskaper uppmanas att lyfta fram aktiv användning av Bibeln antingen den 21 januari eller någon annan gång under ekumeniska böneveckan. **RakastuRaamattuun.fi** är en ekumenisk materialbank för läsning av Bibeln. På webbplatsen finns länkar till material som producerats av olika aktörer och som kan utnyttjas av individer, grupper eller gemenskaper av människor i olika åldrar.

Kristittyjen
ykseyden
rukousviikko

Böneveckan
för kristen
enhet

Aineisto osoitteessa
Materialet finns på adressen
www.ekumenia.fi

